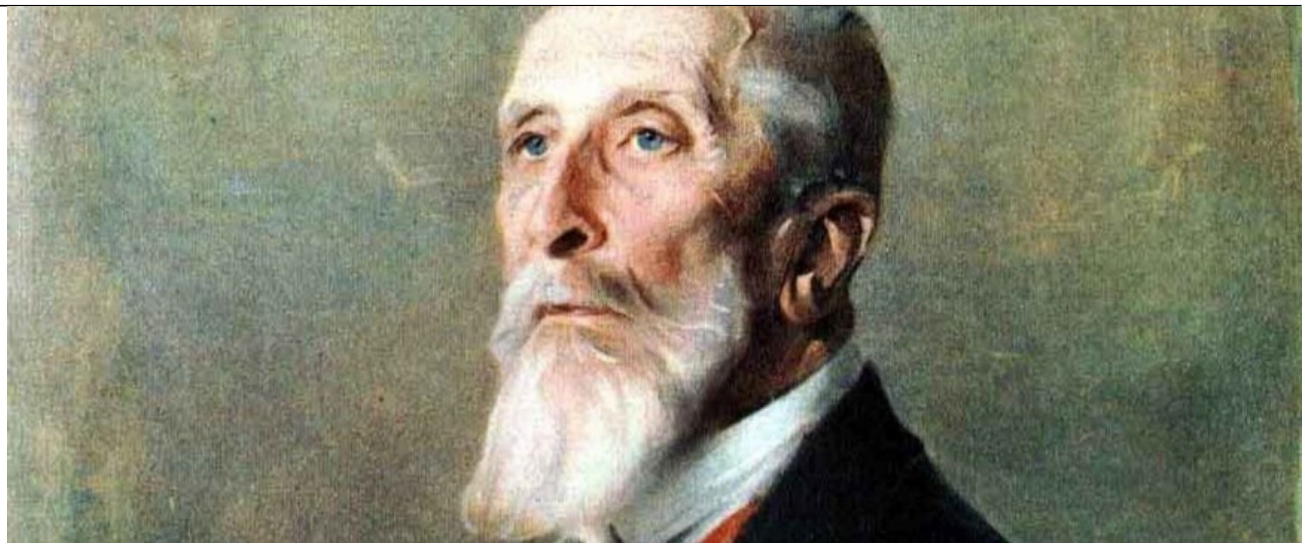

Csak színjáték volt

2026 január 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egy diktátum feküdt az asztalon, amelyhez Apponyi csak díszletként kellett.

1920. január 16-án hangzott el gróf Apponyi Albert trianoni szózata. Sok értelme már elhangzásakor sem lehetett, a béketárgyalás asztalának túloldalán ül? gy?ztesek addigra már eldöntöttek mindent; egy diktátum feküdt az asztalon, amelyhez Apponyi csak díszletként kellett. Az érdemi tárgyalásokon nem lehettünk ott, hisz akkor idehaza a kommün tombolt, az antant pedig nem volt hajlandó egy asztalhoz ülni Kun Béláékkal. Amikor meg végre eltakarodtak, akkorra már – mint Bacsó Péter A tanújában – készen volt az ítélet.

Persze tapasztaltabb ember volt ez a páratlan m?veltség?, egyetemek sokaságán tanító akadémikus, hogy azt gondolta volna, beszédével bármi lényeges változást elérhet a dölyfös gy?ztesekkel szemben. Tisztában volt azzal, hogy szavai már nem érhetnek célt, maga is csak epizódszerepl? egy színjáték utolsó felvonásában.

A gy?ztesek formális ceremóniára számítottak, ám csakhamar ámultan hallgatták a markáns tekintet?, öblös hangú, id?s gróf izzó szavait. Apponyi franciául, a nemzetközi diplomácia nyelvén kezdte hetvenperces beszédét, majd angolul és olaszul is elmondta az érveit. Lassú, megnyer? szavaiból kisugárzó m?veltsége tiszteletet parancsolt. Számított is akkor, 1920 telén Apponyi óhaja: „Kívánom önöknek, uraim, hogy a gy?ztes fegyvereknek dics?ségét szárnyalja túl a béke megteremtésének dics?sége.” No, arra várhattunk… Magát a szerz?désnek hazudott diktátumot (harmadára csonkolt ország, szétdarabolt nemzet) – amely kés?bb fekete keretben jelent meg a magyar törvénycikkek között – két, kevéssé ismert politikus, Drasche-Lázár Alfréd és Benárd Ágoston írta alá. De az már azon a szívet tép? június negyedikén történt.

Pilhál György - www.magyarnemzet.hu

Ajánló